

Точка [.] : кога то се тѣра, кога разѹмъ окончава совершенно, какъ: дѹмай прочее съсѣ дер-рость.

Двоеточіе [:] : кое то се тѣра, кога разѹмъ не окончава совершенно, какъ: начало доказател-ствъ е това: секоя дѹша е безсмертна.

Запатам [,] : кога то се тѣра, кога е разѹмъ несовершенъ, какъ: и това доказателство ще е не-наказаннымъ ꙗко неѣрно, мѹдырымъ же ѣрно:

Еще тѣрасе и кога се собиратъ ꙗ едно пред-ложеніе реченіа разнозначителни, какъ: и въ Дѹха сватаго, Господа, животворящаго и прч.

Еще тѣрасе всегда предъ: кой [то], каковъ [то], колкѹ [то], що, то, докле, предъ да, кога, тога, колкѹ, толкѹ, тамо, гдѣ то, отъ гдѣ то, какво, така, какво то, за да, за да не, да не бы, като, што, ако, ако ли, ако и да, но, ни, нити, или, защо.

М. 03, 12-
 1974 г.